

РЕШЕНИЕ

№ 2789

гр. София, 26.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 28.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **5393** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.328 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Е. Т. И. против заповед № РД-08-2245/28.04.2021г. на Председателя на Софийски градски съд, с която на основание чл. 327 от ЗСВ на жалбоподателката е обърнато внимание за констатирани нарушения във връзка с неспазени срокове по чл.235, ал.5 ГПК по следните дела: в.гр.д. № 6180/2019г. по описа на СГС, ГО, ЧЖ, IV-ти състав; въззивно гр.дело № 5427/2018г. по описа на СГС, IV-B въззивен състав и в.гр.дело № 15489/2017г. по описа на СГС, IV-B въззивен състав.

По съображения за незаконосъобразност, жалбоподателката моли за отмяна на заповедта. Счита, че същата е издадена при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа, че заповедта е немотивирана, като е издадена без да са налице фактически и правни основания за издаването ѝ. Излага подробни съображения, че актът е издаден в противоречие на чл. 327, ал.1 ЗСВ, при липса на мотиви и при несъобразяване с целта на закона. Счита, че при налагане на наказанието, не е отчетена в пълнота високата натовареност на съдиите в ГО на СГС и индивидуалната такава на магистрата за процесния период, както и не е взето предвид обявеното извънредно положение и взетите по-късно протиепидемиологични мерки във връзка с епидемичната обстановка в страната, както и по-продължителния период на съдебните заседания поради липса на съдебна ваканция през 2020г.

В съдебното заседание по делото жалбоподателката, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Административният ръководител на Софийски градски съд, се представлява от Ч. Н. –съдебен помощник в СГС, който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 7-ми с-в, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По повод на постъпила жалба в ИВСС във връзка с в.гр.д.№ 6180/2019 г. по описа на СГС, ГО, ЧЖ, IV-В въззивен състав, на доклад на съдия Е. И., до председателя на СГС е изпратен сигнал от инспектор Л. К., в който се констатира продължителен период на бездействие от страна на съдебния състав по в.гр.д.№ 6180/2019 г., като се отправя препоръка административният ръководител да вземе всички мерки за своевременно разглеждане и решаване на делата, разпределени на IV-В състав, и в частност на доклад на съдия Е. И..

По повод на постъпила жалба в ИВСС по повод на в.гр.д. № 5427/2018 г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, на доклад на съдия Е. И., до председателя на СГС е изпратен сигнал от инспектор Л. К., в който се констатира продължителен период на бездействие от страна на съдебния състав по в.гр.д. № 5427/2018 г., като се отправя препоръка административният ръководител да вземе всички мерки за своевременно разглеждане и решаване на делата, разпределени на IV-В въззивен състав.

По повод на постъпила жалба в ИВСС по повод на в.гр.д. № 15489/2017 г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, на доклад на съдия Е. И., до председателя на СГС е изпратен сигнал от инспектор Г. Г., в който се констатира продължителен период на бездействие от страна на съдебния състав по в.гр.д. № 15489/2017 г., като се отправя препоръка административният ръководител да прецени дали не са налице основанията за прилагане на разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ, като обърне внимание на съдия Е. И., в случай, че са налице данни за системност на нарушението. Също така се препоръчва председателят на СГС да вземе всички необходими мерки с оглед недопускане на забава при приключване на делото от страна на съдия Е. И..

Със Заповед № РД-08-1515 от 17.03.2021г. на Председателя на СГС срещу жалбоподателката Е. И.- съдия в СГС е образувано производство по чл.327 ЗСВ за констатираните нарушения в Сигнал с изх.№ Ж-20-808/25.02.2021г. и Становище с изх.№ Ж-2—808/25.02.201г. на Инспектората към В. по сигнал с вх.№ Ж-20-808/17.11.2020г. във връзка с нарушения относно неспазване на срока по чл.235, ал.5 ГПК по в.гр.дело № 15489/2017г. по описа на СГС, IV-В състав, разпределено и разгледано от съдия Е. И., в качеството ѝ на съдия-докладчик; Сигнал с изх. № Ж-20-774 от 30.11.2020 г. и Становище с изх. № Ж-20-774 от Инспектората към Висшия съдебен съвет по сигнал с вх. № Ж-20-774/02.11.2020г. във връзка с констатирани нарушения на чл. 235, ал. 5 ГПК вр. чл. 13 ГПК по в.гр.д. № 5427/2018 г., разпределено и разгледано от съдия Е. И., в качеството ѝ на съдия-докладчик; както и Сигнал с изх. № Ж-20-464 от 10.08.2020 г. и Становище с изх. № Ж- 20-464 от 10.08.2020 г. от Инспектората към Висшия съдебен съвет по сигнал Ж-20-464/08.07.2020 г., с които на административния ръководител на Софийски градски съд са дадени препоръки да упражни правомощията си по чл. 327, ал. 1 ЗСВ във връзка с констатирани нарушения на чл. 235, ал. 5 ГПК вр. чл. 13 ГПК по горните дела, разпределени и разгледани от съдия Е. И..

По повод на постъпила жалба в ИВСС във връзка с в.гр.д.№ 6180/2019 г. по описа на СГС е установено от разпечатка от електронната система на СГС, че в.гр.д.№ 6180/2019 г. е образувано на 10.05.2019 г., като за съдия-докладчик по реда на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ е определена съдия Е. И.. Предмет на производството е обжалване на действията на ЧСИ. Съдебното решение е обявено на 24.08.2020г., т.е. 1 /една/ година и 2 /два/ месеца и 14 /четирнадесет/ дни след изтичане на срока по чл. 235, ал. 5 от ГПК.

По повод на постъпила жалба в ИВСС по повод на в.гр.д. № 5427/2018 г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, на доклад на съдия Е. И., се установява от разпечатка от електронната система на СГС, че в.гр.д. № 5427/2018 г. е образувано на 24.04.2018 г., като за съдия-докладчик по реда на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ е определена съдия Е. И.. Предмет на производството е иск да обезщетение по чл. 200 от Кодекса на труда. Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 07.03.2019 г., и е обявено за решаване в съдебно заседание на 09.05.2019 г. Съдебното решение е обявено на 09.12.2020 г., т.е. 1 /една/ година и 6 месеца /шест/ месеца след изтичане на срока по чл. 235, ал. 5 от ГПК.

Във връзка с жалбата в ИВСС по повод на в.гр.д. № 15489/2017 г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав, на доклад на съдия Е. И., е установено от разпечатка от електронната система на СГС, че въпросното в.гр.д.№ 15489/2017 г. е образувано на 29.11.2017 г., като за съдия-докладчик по реда на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ е определена съдия Е. И.. Предмет на производството е иск за изпълнение на договорно задължение /иск за обезщетение при неизпълнение на договорно задължение/. Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 11.10.2018 г., когато е обявено за решаване. Съдебното решение е обявено на 15.02.2021 г., т.е. 2 /две/ години, 3 /три/ месеца и 4 /четири/ дни след изтичане на срока по чл. 235, ал. 5 от ГПК.

В хода на проведеното дисциплинарно производство са събрани данни за разпределени и възложени на съдия Е. И., като са изискани и приложени справки относно натовареността на съдия Е. И. в периода 2018 г. - 2020 г., което е абсолютно задължително в рамките на производството по чл. 327 от ЗСВ, и в частност дали е налице основание за обръщане на внимание от страна на административния ръководител спрямо съдия за допуснати нарушения при образуването и движението на разпределените им дела или по организацията на работата им.

Съгласно обобщените данни за периода, среднодневната ѝ натовареност е, както следва: (-за 2018 г. - на база постъпили дела 21,3 бр.; на база дела за разглеждане 33,8 бр., на база свършени дела 15,3 бр.;- за 2019 г. - на база постъпили дела 23,1 бр.; на база дела за разглеждане 41,9 бр.; на база свършени дела 13,2 бр.;- за 2020 г. - на база постъпили дела 18,3 бр.; на база дела за разглеждане 47,3 бр.; на база свършени дела 13,8 бр.).

За сравнение действителната натовареност в обсъждания период на съдиите от Гражданско отделение - въззивни състави при СГС е била: (-за 2018 г. - на база постъпили дела 17 бр.; на база дела за разглеждане 24,6 бр.; на база свършени дела 15 бр.; - за 2019 г. - на база постъпили дела 19,8 бр.; на база дела за разглеждане 30,8 бр.; на база свършени дела 17,2 бр.; - за 2020 г. - на база постъпили дела 17,3 бр.; на база дела за разглеждане 30,7 бр.;).

В хода на дисциплинарното производство съдия Е. И. е депозирала писмено становище, като е изтъкнала, че през проверявания период е бил с изключително висока натовареност. Като причина за забавянето е посочила също много участия в

съдебни заседания, както и въведеното през месец март 2020 г. извънредно положение, във връзка с пандемията от COVID - 19. Като отделен аргумент се изтъква и заболяването на съдия И., и това на първия член на съдебния състав от COVID-19, както и липсата на втори член на съдебния състав за определено време. Изтъква се и аргумент за изтичането на първия, установен в чл. 310, ал. 1 от ЗСВ, срок.

В следствие на изложеното административния ръководител на СРС не е намерил основание да не се съобрази с препоръката на ИВСС за обръщане на внимание, като с оспорената Заповед № РД-08-2245/28.04.2021г. на Председателя на Софийски градски съд, на Е. И. е наложена административна санкция „обръщане на внимание“, на основание чл. 327, ал. 1 от СЗВ /в сила от 09.08.2016 г./. Наложена административна санкция „обръщам внимание“ е във връзка с допуснатите от нея нарушения в Сигнал с изх. № Ж-20-808/25.02.2021г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ; в Сигнал с изх. № Ж-20-774 от 30.11.2020 г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ и в Сигнал с изх. № Ж-20-464 от 10.08.2020 г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ, във връзка с неспазени срокове по чл.235, ал.5 ГПК по следните дела: в.гр.д.№ 6180/2019г. по описа на СГС, ГО, ЧЖ, IV състав, в.гр. дело № 5427/2018г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав и в.гр. дело № 15489/2017г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав.

При така установените факти, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт, като по същество е основателна.

Предвид характера на оспорения акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт, с оглед правилото на чл. 328 от ЗСВ, съдебният контрол следва да бъде осъществен при стриктното съблюдаване на разпоредбата на чл. 168 от АПК, изрично вменияваща задължение за съда да проведе регламентирания контрол по законосъобразността на акта не само въз основа на възведените от оспорващия основания, а при цялостна проверка на акта на всички посочени в чл. 146 от АПК основания.

В този смисъл, настоящият съдебен състав намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган - административният ръководител на Софийски градски съд, съобразно правилото на чл. 327 от ЗСВ. Не са налице основания за прогласяване на нищожността на оспорената заповед, с оглед дължимата служебна проверка за валидността на акта, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК.

Следва да се отбележи още, че въпросът дали нарушаването на правото на защита на магистрата е основание за отмяна на заповедта по чл. 327 ЗСВ като нарушение по чл. 146, т. 3 АПК се преценява съобразно конкретните обстоятелства във всеки отделен случай. В производството по чл. 327 от ЗСВ, нарушението на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето може да обуслови отмяна на заповедта, ако е попречило релевантните за спора факти да бъдат установени точно от административния орган и съответно е рефлектирало върху материалната законосъобразност на акта. В този смисъл, компетентният орган следва да съблюдава стриктно императивните правила на АПК, регламентиращи изясняването на фактите и обстоятелствата релевантни за случая, да събере необходимите доказателства, свързани с факти и обстоятелства от значение за правата или задълженията или законните интереси на заинтересованото лице и да обсъди обясненията и възраженията му, ако такива са дадени.

Видно от ЗСВ по отношение на акта по чл. 327 не се предвижда изискване за спазване на установената в този специален закон процедура, каквато се урежда по отношение на производството по налагане на дисциплинарни наказания на един магистрат, като напр. изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Ето защо отмяна на акт по чл. 327 от ЗСВ, може да се обуславя единствено, ако се допуска такова нарушение на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето, което да пречи или да прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган и това съответно да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от него субективно право. Съдът счита, че в случая е гарантирана пълната прозрачност, обективност и справедливост на производството по чл. 327 от ЗСВ, като магистратът е депозирал писмено становище в хода на производството.

Основание за приложение на мярката е виновното неизпълнение на задълженията на магистрата и преценката на административния ръководител, че в конкретния случай не е необходимо да търси дисциплинарна отговорност от провинилия се, а само да постанови акта по чл. 327 от ЗСВ. Въпросната мярка се прилага, когато нарушенията /пропуските/ в работата на магистрата касаят образуването и движението на делата или организацията на работата му.

Съдебната практика по приложение на чл.327 от ЗСВ е категорична, че за да се приеме, че е допуснато съставомерно неправомерно поведение от магистрата, следва да бъдат установени не само факта на нарушението, но и вината му от субективна страна, да се отчетат вида и сложността на разпределените и разглеждани от него дела, както и наличието на други обстоятелства от обективен или от субективен характер, които оказват влияние върху обективната възможност/невъзможност на магистрата да осъществява дейността си в съответствие със закона.

В конкретния случай процесната заповед е издадена по препоръка на ИВСС изразена Становище с изх.№ Ж-2—808/25.02.201г. на Инспектората към В., Становище с изх. № Ж-20-774 от Инспектората към Висшия съдебен съвет и Становище с изх. № Ж-20-464 от 10.08.2020 г. от Инспектората към Висшия съдебен съвет. В хода на административното производство са събрани относимите към казуса доказателства, достатъчни за изясняването му от фактическа и правна страна. На база на установените факти са изведени обосновани изводи, които са аргументирани в съответствие с приложимия материален закон и неговата цел. При извършената проверка на приетите за установени от административния орган факти, въз основа на приложените по делото доказателства, съдът намира, че изводите, направени от органа, напълно съответстват на установените обстоятелства.

Становището на инспектора от ИВСС няма правнообвързващ характер. С оглед правомощията на Инспектората, посочени в чл. 54, ал. 1 ЗСВ, становището, изготвено по постъпилия сигнал, не обосновава само по себе си постановяване на процесната заповед и не съставлява нейно фактическо основание. Предложението на инспектората инициира произнасяне на административния ръководител, без да предопределя неговото съдържание.

Видно от доказателствата по делото обаче, безспорно се установи още, че съдия Е. И. е извършила нарушения като не е спазила сроковете по чл.235, ал.5 ГПК по следните дела: в.гр.д.№ 6180/2019г. по описа на СГС, ГО, ЧЖ, IV състав, в.гр. дело №

5427/2018г. по описа на СГС, IV-B въззивен състав и в.гр. дело № 15489/2017г. по описа на СГС, IV-B въззивен състав.

В допълнение на изложеното, според настоящия състав основание за отмяна на процесната заповед по чл. 327 от ЗСВ поради нарушение на чл. 146, т.3 от АПК, може да обуслови наличието на такова нарушение на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето, което да пречи или да прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган и това съответно да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от него субективно право. Доколкото такова нарушение в случая не се констатира, съдът прави извод, че при издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Цялостната преценка относно това има ли извършено нарушение от вида на посочените в чл. 327 от ЗСВ е в прерогативите на административния ръководител, в случая на Председателя на СГС по отношение на всеки един от магистратите от СГС, като възприетите от него факти и тяхната правна квалификация, както правилността и обосноваването на взетото решение, подлежат на проверка при съответствие на заповедта с материалния закон.

Наличието на забавяне в решаването на делата и постановяване на съдебен акт по вече приключили производства, с оглед гореизложените констатации относно вида, броя, фактичeskата и правна сложност на делата, не може да бъде оправдано от съдържащите се в приложените по делото доказателства, данни за много добро качество на работата на магистрата и по конкретно на постановените от него съдебни актове. Констатираното забавяне при изготвянето и обявяването на решенията по конкретните дела с повече от година, по едно от които и повече от две години, съдия И. не се е произнесла, не може да бъде определено като несъществено.

Настоящата инстанция намира за ирелевантни твърденията на жалбоподателката касателно нейната натовареност като магистрат в СГС и по – специално твърденията ѝ във връзка с епидимиологичната обстановка в страната през 2020г. , тъй като в случая, се касае за дела приключили преди началото на обявяване на същата, а именно за периода 2018г. и 2019г.. Налице са и безспорни доказателства за неспазването на посочената уредба по чл.235, ал.5 ГПК за произнасяне по трите горепосочени дела и просрочване обявяване на решенията им с повече от една година. Следователно в тази връзка и предвид представените по делото доказателства настоящата инстанция намира, че не се касае за инцидентен пропуск, за който магистрата да е посочил

уважителна обективна причина.

Както бе посочено, с актовете по чл. 327 от ЗСВ се упражняват оперативните функции на административния ръководител на общо ръководство и контрол по отношение подчинените му магистрати досежно организация на работата. Целта на уредбата не е да бъде санкциониран магистратът, а да бъде насочено вниманието му към определени пропуски. В настоящия случай актът не преследва цел, различна от заложената в чл. 327 ЗСВ. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора само ответникът има право на разноски, поради което съдът следва да присъди такова в размер на 500 лв. на основание чл.8, ал.4 ГПК от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във вр. вр. с чл. 327 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ и чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение , 7 с-в

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Е. Т. И. против заповед № РД-08-2245/28.04.2021г. на Председателя на Софийски градски съд, с която на основание чл. 327 от ЗСВ на жалбоподателката е обърнато внимание за констатираните нарушения в Сигнал с изх.№ Ж-20-808/25.02.2021г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ; в Сигнал с изх. № Ж-20-774 от 30.11.2020 г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ и в Сигнал с изх. № Ж-20-464 от 10.08.2020 г. на основание чл.54, ал.1, т.5 ЗСВ, във връзка с неспазени срокове по чл.235, ал.5 ГПК по следните дела: в.гр.д.№ 6180/2019г. по описа на СГС, ГО, ЧЖ, IV състав, в.гр. дело № 5427/2018г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав и в.гр. дело № 15489/2017г. по описа на СГС, IV-В въззивен състав.

ОСЪЖДА Е. Т. И. да заплати на Софийски градски съд сумата в размер на 500 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: